Sa aitaſid mind tänini,
Kui nõdra laſt üks iſa;
Ma uſun ka, et ſurmani,
Sa mind ei jäta maha.
Su pääle üksnes loodan ma,
Su poole uskus hoian ka,
Sa kõige heldem iſa!

Oh aita ka, et hoolega
Su riiki taga nõuan,
Et ilma auu ja wara ma,
Kui pühkmed mahajätan. —
Ilm hukka lä'äb, Su sõna jääb,
Küll' igaüks ju seda nääb,
Mis waleks ei saa jääma, —

Oh ära wõta nuhelda,
Kui Sinu wastu eksin —
Ei elu-kirjast kustuta',
Kui käsu üle astun.
Su Waimu läbi juhata,
Ja õiget teed siin õpeta,
Et ükskord õnsast' suren.

J. O.

Küüne kiwi.

Kord läks Saatan reisi pääle, oma laiju maapäälsid waldasi läbi waatama. Oma reisi tehes tuli tema ka meie Paltimaale. Aga kuida wihastas ta ennast, kui leidis, et Ewangeliumi walgus ka juba siin paistma oli hakkanud, mis tema wõimusel otsa teha ähwardas.

Oma suureks ehmatuseks nägi ta juba Düünajõe kalda ääres ühe Jumala koea, kus sees wagad ristiinimesed oma Õnnistegijale tänu ja kiituse lauluſi laulsid. Jõge mööda tulid laewu üles, kes uusi paatrid juure tõid.

Oma wiha sees ja lühikese nõuupidamise järele, kuidas seda ärakeelda, et Ewangeliumi walgus mitte kaugemale ei saaks minema, lendas ta üles ja läks Rootsimaale, kus ta ennast ühe kiwe-mägestikku jälle mahalaskis. Sääl walitses ta enesele ühe paraja kiwi wälja, wõttis küünde wahele ja lendas üles, ning ruttas sellega Düüna poole tagasi, et laewa-